

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **M. S.**, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, o návrhu žalobce na vydání rozhodnutí o neúčinnosti doručení usnesení ze dne 27. 2. 2025, č. j. 3 As 40/2024 - 39,

t a k t o :

Návrh žalobce na vydání rozhodnutí o neúčinnosti doručení usnesení ze dne 27. 2. 2025, č. j. 3 As 40/2024 - 39, **se z a m í t á .**

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud v záhlaví uvedeným usnesením odmítl pro nepřijatelnost kasací stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 2. 2. 2024, č. j. 2 A 14/2022 - 22.

[2] Následně Nejvyšší správní soud učinil pokus o doručení daného usnesení stěžovateli na doručovací adresu, kterou uvedl v posledním podání k soudu, tj. X. Stěžovatel na této adrese nebyl zastížen, zásilka proto byla uložena a připravena k vyzvednutí. Stěžovateli byla zanechána výzva, aby si zásilku ve lhůtě 10 dnů vyzvedl. Stěžovatel tak neučinil, usnesení se proto považuje ve smyslu § 49 odst. 4 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. za doručené dnem 17. 3. 2025. Zásilku následně nebylo možné vložit do schránky stěžovatele, byla proto dne 20. 3. 2025 vrácena soudu, který dne 24. 3. 2025 vyvěsil na úřední desce sdělení o tomto postupu.

[3] Stěžovatel téhož dne zaslal Nejvyššímu správnímu soudu e-mailovou zprávu s ověřeným podpisem, v níž soudu navrhl, aby rozhodl o neúčinnosti doručení daného usnesení ve smyslu § 50d o. s. ř. Stěžovatel v návrhu uvádí, že v registru obyvatel má uvedenou jinou doručovací adresu (uvedenou v záhlaví) a že se z objektivních důvodů nemohl s obsahem zásilky seznámit. Stěžovatel tvrdí, že „*má na poště zřízenou službu ,odnos*“;

kdy si pravidelně v cca 7denních intervalech chodí [...] odnášet poštu, která mu byla [zde] uložena.“ Za tvrzený objektivní důvod, pro nějž se s obsahem zásilky nemohl seznámit, považuje jinou doručovací adresu uvedenou v registru obyvatel.

[4] Podle § 50d odst. 1 o. s. ř. *„[n]a návrh účastníka rozhodne odesílající soud, že doručení je neúčinné, pokud se účastník nebo jeho zástupce nemohl z omluvitelného důvodu s písemností seznámit. [...] V návrhu musí být vedle obecných náležitostí (§ 42 odst. 4) uveden den, kdy se účastník s doručovanou písemností seznámil nebo mohl seznámit, a označení důkazů, jimiž má být včasnost a důvodnost návrhu prokázána.“*

[5] Podle § 50d odst. 2 o. s. ř. *„[o]mluvitelným důvodem podle odstavce 1 nemůže být skutečnost, že se fyzická osoba na adrese pro doručování trvale nezdržuje, skutečnost, že v případě podnikající fyzické osoby a právnické osoby se na adrese pro doručování nikdy nezdržuje.“*

[6] Nejvyšší správní soud upozorňuje, že stěžovatel v návrhu neuvedl den, kdy se s usnesením seznámil či mohl seznámit, ani neoznačil důkazy, jimiž má být včasnost a důvodnost návrhu prokázána. Stejně tak zdejšímu soudu nepředložil omluvitelný důvod, pro který se s obsahem usnesení nemohl seznámit. Skutečnost, že se stěžovatel na doručovací adresu, kterou zdejšímu soudu uvedl v posledním podání před vydáním usnesení o odmítnutí kasační stížnosti pro nepřijatelnost, nezdržuje, takovým důvodem ze zákona není. Nadto je správní soudnictví ovládáno zásadou dispoziční, v souladu s níž, zjednodušeně řečeno, leží zásadní iniciativa v soudním řízení na účastníku řízení, v tomto případě na stěžovateli. Pokud stěžovatel sám soudu nesdělí, že došlo ke změně jeho doručovací adresy, právní předpisy soudu neukládají, aby takovouto skutečnost z vlastní iniciativy zjišťoval. Tytéž závěry vyplývají z komentářové literatury: *„Je věcí adresáta, aby se pojistil proti doručování na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel tím, že uvede soudu adresu doručování, kde je pro něho bezpečné, že mu bude zásilka doručena,“* (srov. Jirsa, J. *Občanský soudní řád, 1. část: Soudcovský komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2023, právní stav k 1. 1. 2023, dostupné v systému ASPI, k § 50d odst. 2). Lze tak shrnout, že stěžovatel nevyhověl podmínkám, které zákon pro vydání rozhodnutí o neúčinnosti doručení vyžaduje. Nejvyšší správní soud proto jeho návrh zamítl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 10. dubna 2025

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu